

Geachte Heer Noach,

Eindelijk is mijn doek "Engeland" bereikt, en voel ik mij meer dan ooit verplicht om langs deze weg u mijn welgemeende en greeke dank te betuigen.

Mijn gedachten gaan terug naar 19 December '41, toen ik wegens gebrek aan papieren naar de gevangenis de Macon werd gebracht.

Binnen 10 dagen wist ik reeds daarvan onthelende bron des ik, daar was gesloten en ik wist, meneer Noach, dat ik sedert dien datum alle moeiten hebt aangewend om mijn in vrijheid stelling te bewerkstelligen.

Op afgegronde gegevens werd ik door Vichy beschuldigd van Spionage. Ik betuig dan menigeen, weet wat de gevolgen van zulk een beschuldiging zijn.

Daar ik wist dat ogenblik als Spion beschouwd werd, werd ik overgeplaat naar de militaire gevangenis te Lyon op 6 Januari '42.

In Lyon aangekomen, leidde de mij toegewezen
Rechter van Instructie, mij na enkele dagen,
cellulaire straf op, behoudt onder de naam Secret.
mijn Rechter van Instructie, Sacan, genoomde
naar volgens mijn advocaat, colloborateur.

Dit heeft medakte het voor te noch mij makkelijker.
In degen deel, heeft hij immers niet getracht, mijn
dingen te laten zeggen die ik niet kon of mocht
zeggen.

De dagen gingen voort, kruipend langzaam,
zeer van is. "Jing", Monner Mouth kwelt
voor mij! Ik wachtte, dagen en nachten,
twee maanden lang.

Mr. Ruys gaf ik voor mij vertrekken, ook
door Mr. Huy.

Dit wils vroeg ik mezelf af. "Zou Mr. Wach in
staat zijn mijn beschuldiging te doen intrekken?"

Ik wist maar al te goed dat indien u
niet zou slagen, mijn gevangenis, straf over zou
gaan in dwangarbeid van jaren!

Dagen heb ik gekend dat ik me reeds verzond
had met de gedachten aan 10 jaar dwangarbeid.
Ik had gedaan wat ik kon voor mijn vaderland,
wat kon ik meer doen dat dat of dragen aan
God als een offer voor ons land en onze geliefde
Woning?

11. Doch efener Noach, u is wel gelaagd!
Op 19 efaat '42, na drie maanden
stond ik terecht voor het militaire Gerechtshof.
U als mijn tolk aan mijn rechterzijde.

Toen Treeds wist ik mijn schap u kwam
immers een kwartier voor de rechtszitting
mij gelukkig maken met een paar woorden,
"Alles is goed, nog een dag en je bent vrij!"

En inderdaad! 19 efaat daarop volgende
was ik bij u op 't office.

Doch toen was miss te veel! u gaf me
middelen en geld om te kunnen eten. U
begreep wat honger was.

Ja, honger hende ik! Doch nu moet ik
denken aan de dag dat u mij in mijn cel
eten stuurde. Eten, wellicht met eigen geld
en bonnen er voor over gehad.

U, efener Noach, verstreekt mij het geld
om naar Toulouse te gaan, u wilde me
niet laten vertrekken al een Briefje, nee, dank
zij u, kreeg ik nieuwe kleren.

U betaalde het bedrag van frs. 1500 aan
mijn advocaat Mustafa Dis.

Aan u, meneer Noach, ben ik op de eerste
plaats het behoud van mijn leven en vervolgens
ook mijn vrijheid verschuldigd.

U zag me de gevangenis verlaten en had
medelijden, u begreep!

U zag me weer komen in Engeland en
herkende mij niet terug.

U zakt Noach, veel ja alles ben ik aan
u schuldig.

Wie hielp mij uit de gevangenis? U!

Wie gaf mij eten toen ik leed aan honger? U!

Wie gaf mij kleding in de winter? U!

Wie gaf mij mijn leven terug en stelde
mij daardoor in de mogelijkheid mijn doel,
Engeland en Oranje, te bereiken? U.

U weet, zoals ik zelf, wat we voelen nu we
hier zijn, dicht bij onze geliefde Koningin, dicht
en samen met allen die dag en nacht
werken aan de vrijheid der volken.

Hoveleken heeft u niet geholpen? Kent iemand
Hollanden die Frankrijk drooging, meneer Noach,
niet? Allen en allen met een danlbaar hart.

111

Meneer Noach, dit is tot nu toe, de enige weg waarlangs ik mijn dank kan uitspreken. Ik zou u zo graag in daden mijn dank tonen. Het kan niet! Een hoop ik die gelegenheid te krijgen.

Doch aanvaard nu mijn woorden van welgemeende, oprechte en warme dank.

Altijd en nog is u "alles voor allen!"

Door ons te helpen is u verplicht geworden Frankrijk, Vrouw en kinderen te verlossen?

Dus ook om mij en door mij, is uw eelgenote en kinderen alleen achtergebleven! En doch blijft ge zoals u was, de onvermoeibare, en zich zelf niet tellende meneer Noach.

Meneer Noach, laat dit eenvoudige stukje papier ik bewijs zijn van een leven dat u heeft geleefd en 't bewijs van dank van een jongeman die niet weet of welke manier die arbeid en zelfopoffering van te te waarderen.

L. Ams. v. J. Junt.
Lergeant.